

*Гошин О.О., ст. гр. Б-ФК-11-1
Науковий керівник:
ст.викладач. ЕАіФ Замковий О.І.
(Державний ВНЗ «Національний гірничий університет»,
м. Дніпропетровськ, Україна)*

ЕФЕКТИВНІСТЬ ВИКОРИСТАННЯ ВЛАСНОГО КАПІТАЛУ ПІДПРИЄМСТВА

Комплексна оцінка господарської діяльності підприємства передбачає аналіз рівня та динаміки підсумкових показників його роботи. У відповідності з цільовим призначенням будь-якої комерційної діяльності такими підсумковими показниками є виручка від реалізації і прибуток. Однак абсолютна величина цих показників може використовуватися лише в якості вихідної бази для проведення аналізу. Необхідно знати, за яких умов, що забезпечують діяльність підприємства, отримані та чи інша виручка і прибуток. Одним з найважливіших таких умов є величина вкладеного в діяльність підприємства капіталу, тобто мова йде про порівняльну оцінку кінцевих результатів діяльності підприємства з вартістю майна, призначеного для здійснення цієї діяльності[2]. Основними показниками тут є рентабельність загального капіталу (всіх активів) та рентабельність власного капіталу.

Ефективність використання загального капіталу, або його рентабельність, відображає віддачу від всіх вкладених в діяльність підприємства коштів. Це один з найбільш важливих і широко використовуваних показників ефективності господарської діяльності. Він характеризує якість управління, здатність підприємства отримувати достатній прибуток на інвестиції, дозволяє прогнозувати величину прибутку.

Рентабельність капіталу (Р) визначається як відношення величини прибутку (П) до середньорічної суми капіталу (К)[1]:

$$P = \Pi / K.$$

При цьому залежно від цілей аналізу можуть використовуватися різні компоненти рентабельності капіталу: виручка від реалізації, валовий прибуток, прибуток від продажів, прибуток звітного року, чистий прибуток і т.і.[2].

Ефективність використання власного капіталу треба розглядати через рентабельність власного капіталу, який в свою чергу показує ефективність використання власних джерел фінансування і дозволяє власнику підприємства порівняти віддачу, отриману від використання вкладеного капіталу, з тією віддачою, яка мала б місце при альтернативних варіантах вкладення даного капіталу[3].

Рівень даного показника характеризує також інвестиційну привабливість підприємства, оскільки відповідає на запитання, який дохід може отримати потенційний інвестор при вкладанні грошей у капітал даного підприємства. Нижньою межею інвестиційної привабливості є рентабельність капіталу на рівні банківських ставок по депозитами[4]. Якщо останні вище, потенційному інвестору буде вигідніше помістити свої гроші в банк (при цьому необхідно врахувати, що вирішення даного питання здійснюється з урахуванням ступеня ризику при тому чи іншому вкладенні грошей).

Управління капіталом являє собою систему принципів і методів розробки та реалізації управлінських рішень, пов'язаних з оптимальним його формуванням з різних джерел, а також забезпеченням ефективного використання в різних видах господарської діяльності підприємства.

Список літератури:

1. Баканов М.І., Шеремет А.Д. Теорія економічного аналізу: Підручник. - 3-е изд., Перераб. / М.І.Баканов, А.Д.Шеремет. - М: Фінанси і статистика, 2004. - 288 с.
2. Бланк І.А. Управління прибутком. / І.А.Бланк - Київ: НікаЦентр, Ельга, 2005. - 544с.
3. Економіка підприємств. / Под ред. проф В.Я.Горфінкеля, проф. В.А. Швандара. - М.: ЮНИТИ-ДАНА, 2006. - 718 с.
4. Поддєрьогін А.М. Фінансовий менеджмент /А.М.Поддєрьогін, Л.Д.Буряк, Н.Ю.Колач. - К.: КНЕУ, 2001. - 294 с.